

[Glistrup]

med til, at man skal nedsætte et nyt udvalg til at granske tingene og få denne for os at se selvfølgelig skåret ud i pap. Vi vil meget henstille, at man tager initiativet, der vel må komme fra præsidiet eller fra indenrigsministeriet – jeg ved ikke, hvem der skal være initiativtager – eller at vi i hvert tilfælde kan få et tilsagn i dag om, at dette udvalg bliver nedsat umiddelbart efter juleferien, sådan at vi kan være helt sikre på, at der ikke kan ske det ved kommende valg, at stemmer, om hvis reelle indhold der ikke kan være nogen tvivl, kan kasseres.

Det afgørende, når man har at gøre med valgenes prøvelse, er jo netop at finde frem til, hvad vælgerne har ment, og det må vi inden for de praktiske tidsrammer, der er, også se at få afklaret, så godt som det nu engang er muligt. Når der derfor fra et partis side rejses en tvivl, som måske kan være berettiget, f. eks. fordi afstanden promillemånsigt er så umådelig lille, som den var imellem SF og partiet venstre efter den seneste fintælling, hvor der kun var tale om 93 stemmers forskel, altså mindre end det antal valgkreds, vi har her i landet, så må dette parti, hvad enten det er i den ene eller den anden gruppe, kunne kræve, at der foretages en omtælling, og det synspunkt, at det er så gruelig besværligt, at der skal gå både vinter og vår med at foretage en omtælling, kan vi simpelt hen ikke godtage. Man kan foretage en optælling af alle landets stemmer på 2 timer på en valgaften. Her var der tale om, at man skulle gennemgå allerhøjest 20–25 pct. af de stemmer, der er afgivet, og så kursorisk gennembladre de 75–80 pct. resterende med henblik på at få fastslået, om der skulle ligge nogle blandt dem, som kunne siges at være SFs eller Vs, og det kunne selvfølgelig med god vilje og indsats af mandskab være gjort, i hvert tilfælde inden folketinget skal mødes på ny i begyndelsen af januar måned.

Men når partiet venstre, der ikke har fået mandatet, derefter selv erklærer, at det ikke vil insistere på det, skal man selvfølgelig ikke gennemføre noget; det må vi andre så tage til efterretning.

Ud fra samme synsvinkler har vi forholdt os dér, hvor der inden for et partis rammer har været meget snære afgørelser, som f. eks. for centrum-demokraterne i Københavns amt eller for den sags skyld kristeligt folkepartis tillægsmandat i Øernes område. Når det på-

gældende parti, til trods for at der virkelig hersker en rimelig tvivl på de områder, ikke har villet have iværksat en eftertælling, må vi faktisk anerkende, at mandaterne er partiernes, som det danske valgsystem er opbygget. Derfor må det være således, at man, når et parti er tilfreds med den foretagne optælling, som kun berører partiet selv, ikke på nogen som helst måde skal kræve, at der foretages omtælling.

Hvad endelig angår den sag, der har været omtalt af mine tre forgængere heroppe, nemlig spørgsmålet vedrørende Ribe amt, er vi selvfølgelig fuldstændig enige med hr. Bjørn Elmquist i, at der ikke skal dispenseres; der skal simpelt hen gælde ens regler for alle. Det må være aldeles tydeligt.

Men derimod er vi ikke enige med hr. Tastesen, når han nærmest vil fremstille det på den måde, at dette her er et spørgsmål om skyld og straf, altså at der er nogle fremskridtsfolk, der har klokket i det, og så skal de virkelig også straffes – så er ansvaret deres, som hr. Tastesen sagde. Det afgørende er, at når man skal have et folkestyre til at virke, skal vi alle sammen medvirke til, at vælgerne kan få adgang til virkelig at vælge imellem de forskellige muligheder, der kan frembyde sig, og det er det synspunkt og det synspunkt alene, som må være det afgørende.

Man kunne vittterlig med lidt god vilje så glimrende have opnået, at stemmesedlerne i Ribe amt, uden at det havde generet nogen som helst, var blevet trykt på en sådan måde, at i hvert fald fremskridtspartiets partinavn var kommet med, så man kunne afgive listestemmer, og for den sags skyld kunne man også være gået så meget videre, at man havde fået kandidatnavne på. Det var ikke noget, der krævede dispensation.

Som det fremgår af det af justitsministeriets lovkontor afgivne svar, der er optrykt som bilag 1 til betænkningen, er det ved den slags frister en ganske almindelig fortolkningsopgave at fastslå, hvorvidt man kan have den pågældende partibetegnelse med eller ikke.

Når hr. Bjørn Elmquist siger, at det ikke skal udnyttes politisk, er det da helt rigtigt. Man skal selvfølgelig være så liberal som overhovedet praktisk gørligt og sørge for, at partierne kommer med. Det er ikke nogen fodboldkamp, krocketkamp el. lign., der her